

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN TE UTRECHT.
VOLTALLIGE KAMER.

Gezien het beroepschrift ingediend door X wonende te Z, namens Y wonende te W, ingekomen 24 Januari 1944 en gericht tegen de uitspraak van den Inspecteur der Belastingen te V d.d. 30 December 1943, betreffende den aan belanghebbende opgelegden aanslag in de inkomstenbelasting over het belastingjaar 1941;

Gezien de overige stukken;

Overwegende dat de zaak behandeld is ter zitting van den Raad van 4 September 1944, alwaar zijn verschenen X, voornoemd, alsmede den betrokken Inspecteur, bijgestaan door A te U en B te W, zijnde na het onvoltallig worden der Raadkamer de zaak geheel op nieuw behandeld ter zitting van 4 Maart 1946;

Gehoord ter zitting van den Raad van 4 Maart 1946 X, voornoemd, als gemachtigde van belanghebbende, alsmede den betrokken Inspecteur, bijgestaan door den assistent B te W;

Overwegende dat blijkens een op 7 April 1943 gedagteekend aanslagbiljet aan belanghebbende een aanslag in voormelde belasting is opgelegd naar een vastgesteld zuiver inkomen van f 19327,-;

Overwegende dat belanghebbende hiertegen tijdig bezwaren inbracht;

Overwegende dat de Inspecteur bij de bestreden uitspraak het zuiver inkomen nader vaststelde op f 17273,- met dienovereenkomstige vermindering van den aanslag;

Overwegende dat belanghebbende van deze uitspraak tijdig in beroep kwam;

Overwegende dat belanghebbende, die zich in het aangiftebiljet voor de inkomstenbelasting over het jaar 1941 vervener en veehouder noemt, een zuiver inkomen aangaf van f 7212,65;

Overwegende dat belanghebbende heeft verklaard een door den Inspecteur toegepaste verhoging van f 50,- wegens te lage aangifte van de huurwaarde van de eigen woning te aanvaarden;

Overwegende dat belanghebbende de juistheid van de overigens door den Inspecteur toegepaste verhogingen tot de hierna breder te omschrijven bedragen van I f 5184,99, II f 572,80 en III f 4252,74 betwist, slechts erkennende, dat wegens winst, bij den verkoop van een deel van de tot het door hem uitgeoefende vervenersbedrijf behorende gronden en water gemaakt, een verhoging met een bedrag van f 851,49 redelijk is en dus stellende, dat het zuiver inkomen moet worden bepaald op f 7212,65, vermeerderd met de genoemde bedragen van f 851,49 en f 50,- en dus op f 8114,14;

ad I. Overwegende dat belanghebbende in het jaar 1941 wegens verkoop van eenige perceelen land en water aan D als koopprijs een som van f 7239,49 ontving, welke som de inspecteur na aftrek van de kosten van verkrijging, door hem gesteld op f 2054,50, derhalve tot een bedrag van f 5184,99 tot de belastbare winst rekende;

Overwegende dat belanghebbende, met betrekking tot dit punt allereerst aanvoert, dat, indien hier van winst kan worden gesproken, deze in agrarisch bedrijf gemaakt en derhalve niet belastbaar zou zijn;

Overwegende dat belanghebbende daarbij verder stelt, dat hij, om grondstof te hebben voor vervening sedert 1933 land van de boerderij overbrengt naar de veenderij, voor dat stuk concessie vervening aanvraagt en dan bij de overneming de waarde in de boekhouding der veenderij brengt op f 8,- per roe en dat de meerwaarde van het land – boven de balanswaarde in de boerderij – zou zijn verkregen in agrarisch bedrijf en onbelastbaar zou zijn;

Overwegende dat de Inspecteur dit weerspreekt en, in tegenstelling met belanghebbende, die betoogt dat hij in het jaar 1941 te W twee bedrijven uitoefende en wel het veehoudersbedrijf en het verveners-bedrijf, stelt, dat het veehoudersbedrijf een onderdeel van het vervenersbedrijf vormt, immers op de graslanden, zoolang deze niet worden afgeveend, vee wordt gehouden, doch dit laatste zich geheel richt naar de belangen van het vervenersbedrijf, als bedrijf geen zelfstandig bestaan voert en bestemd is te wijken voor de behoeften van

het vervenersbedrijf; dat in het jaar 1941 het houden van vee voor belanghebbende slechts een ondergeschikte rol speelde en hij in dat jaar slechts een viertal koeien deed weiden; dat belanghebbende zich in officieele acten aanduidt als veenman en niet als veehouder en dat hij in het jaar 1941 slecht één boekhouding voerde, waarin de gegevens betreffende beide groepen van werkzaamheden werden neergelegd;

Overwegende dat deze mededeelingen door belanghebbende niet afdoende zijn weersproken en de Raad op deze door den Inspecteur aangevoerde gronden met den Inspecteur van oordeel is, dat hier sprake is van één bedrijf, hetwelk niet als landbouwbedrijf kan worden aangeduid;

Overwegende dat daaraan niet afdoet de mededeeling, namens belanghebbende ter zitting gedaan, dat de boekhouding van belanghebbende uit een inventarisboek en een tabellarisch kasboek bestaat en zóó overzichtelijk gehouden is, dat daaruit met één oogopslag de resultaten van de veenderij en die van de veehouderij zijn af te lezen, ook daarom niet, wijl daaraan werd toegevoegd, dat de resultaten van beiden in één verlies- en winstrekening worden verwerkt;

Overwegende dat mitsdien niet gezegd kan worden, dat de met gemelden verkoop behaalde winst, althans het bovenbedoelde gedeelte daarvan, in een landbouwbedrijf zou zijn behaald;

Overwegende dat belanghebbende voorts bezwaar heeft tegen het bedrag van f 2054,50, waar hij stelt, dat het in den verkoop begrepen land 411 roeden beliep en op de balans was opgevoerd voor f 8,- per roede; dat de Inspecteur tegen deze gedurende een reeks van jaren aangenomen balanswaarde geen bezwaren ontwikkelde; dat de Inspecteur mitsdien ook thans hiervan behoort uit te gaan en de waarde van dit land, welke hij op den koopprijs van f 7239,49 in mindering brengt, derhalve op f 3288,- had moeten stellen;

Overwegende dat de Inspecteur hiertegen inbrengt, dat deze balanswaarde wel door belanghebbende aangenomen, doch voor den fiscus niet bindend is en dat het hem billijk en redelijk voorkomt bij de vraag naar de verkrijgingswaarde te rekenen met de waarde, die het betrokken land en water in

het jaar 1929, toen het bij de scheiding en deeling van de nalatenschap van belanghebbende's vader aan belanghebbende werd toegescheiden, had;

Overwegende dat de Raad, het bepaalde in artikel 10 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 in aanmerking genomen, het redelijk achtend als tijdstip van "aanschaffing" i.c. te nemen het tijdstip, waarop de onderhavige gronden aan belanghebbende werden toegescheiden, zich met deze zienswijze van den Inspecteur op de door deze aangegeven voormelden gronden vereenigt;

Overwegende dat door de omstandigheid, dat de Inspecteur geen aanleiding had zich eerder tegen die balanswaarde te verzetten, de Inspecteur niet het recht heeft verwerkt zich thans op de werkelijke waarde te beroepen;

Overwegende dat de Inspecteur heeft gesteld, dat hij bij de becijfering van voormeld bedrag van f 2054,50 ervan is uitgegaan, dat de waarde van het door belanghebbende uit de nalatenschap van zijn vader verkregen land in het jaar 1929 moet worden gesteld op f 3500,- per H.A. (= 700 roeden), welke waardeering, evenmin als de tot het bedrag van f 2054,50 leidende becijfering door belanghebbende afdoende is betwist, zoodat deze door den Raad als juist worden aanvaard;

Overwegende dat belanghebbende wel heeft weersproken de juistheid van de redeneering van den Inspecteur, volgens welke hij door het stellen van de waardevermindering van den grond door vervening op f 4,50 per roede komt tot de voormelde waarde per H.A. van f 3500,- en heeft gesteld, dat deze waardevermindering, door den Inspecteur, op grond van het oordeel van twee deskundigen aldus bepaald, op een te laag bedrag is vastgesteld, doch niet heeft medegedeeld, waarop die waardevermindering dan wel moet worden bepaald;

Overwegende dat de Raad dit verweer van belanghebbende niet kan volgen, temeer waar den Raad is overgelegd een rapport d.d. 8 September 1939 van den assistent der belastingen B te W, waarin aan de hand van een uitvoerig gemotiveerde becijfering de waarde, die per afgesneden roede door afsnijding van land van een eveneens te W gelegen veenderij, voorheen toebehoorende aan de erven C, te niet gaat, wordt gesteld op f 4,52 met den inhoud en de conclusie van welk rapport deze Raad zich vereenigt;

Overwegende dat belanghebbende nog van oordeel is, dat de in den verkoop begrepen perceelen water ter grootte van 1,50 H.A., ontstaan, doordat het land door den vader van belanghebbende was uitgeveend en in gemelden koopprijs voor een som van f 1500,- vertegenwoordigd, moeten geacht worden zoogenaamd “oud water” te zijn en in het jaar 1941 niet meer behoorden tot het door belanghebbende gedreven veenbedrijf, op grond waarvan naar zijn meening dit deel van bedoelden koopprijs niet tot de belastbare winst moet worden gerekend en op die winst een som van f 1500,- in mindering moet worden gebracht;

Overwegende dat de Inspecteur met betrekking tot dit punt heeft aangevoerd, dat de vader van belanghebbende het veenbedrijf uitoefende en na diens overlijden belanghebbende dit bedrijf voortzette; dat een perceel water, ontstaan na uitvening deel van het bedrijf blijft uitmaken en voor varen naar en van het overgebleven veenland wordt gebruikt; dat de opbrengst van dit water aan rente van stuiverbrieven en aan verhuring als vischwater door belanghebbende in de verlies- en winstrekening van het bedrijf regelmatig werd opgenomen en dat dus, nu niet blijkt dat het water aan het bedrijfsvermogen werd onttrokken, dit daartoe moet worden gerekend;

Overwegende dat de Raad, daar van een dergelijke onttrekking niet is gebleken, op de door den Inspecteur aangevoerde gronden, met dezen van oordeel is, dat de perceelen water tot het bedrijfsvermogen en mitsdien de bij bovenbedoelden verkoop gemaakte winst tot de belastbare winst van het bedrijf moet worden gebracht;

Overwegende dat wel door belanghebbende is beweerd, dat reeds zijn vader aan de hier bedoelde perceelen water een andere bestemming zou hebben gegeven, waardoor deze het bedrijfsvermogen zouden hebben verlaten, doch deze bewering niet aannemelijk is gemaakt en de Raad ook overigens niet de overtuiging heeft bekomen, dat er vóór de toescheiding aan belanghebbende was een uit het bedrijf uitgestooten door den vader verveend afgerond geheel;

Overwegende dat de Inspecteur dus terecht heeft geweigerd de koopsom van de hier bedoelde perceelen “oud water”, waarvan de waarde niet in de boeken voorkwam, op het vastgestelde inkomen in mindering te brengen;

Overwegende dat voorts belanghebbende ter verkrijging van de belastbare winst de som van f 7239,49 nog wil zien verminderd met een bedrag van f 1600,- stellende, dat tengevolge van den verkoop aan D van bovenbedoelde perceelen land en water, die D bestemde voor den aanleg van een weg, twee “schadelijke” punten land overbleven, die als veenland hun waarde zouden hebben verloren ten deele doordat ze onbereikbaar zouden zijn geworden voor de afsnijmachine en voorts doordat zand van een dijklichaam tegen het veen zou zijn komen te liggen en wellicht in het veen zou binnendringen, waardoor dit voor het maken van turf niet meer bruikbaar zou zijn en dat de schade is te stellen op 200 roeden en mitsdien op f 1600,-;

Overwegende dat de Inspecteur heeft aangevoerd, dat het hier geldt twee zeer smalle punten, welke ook van de zijde, waar geen zand van den dijk den grond kan bereiken, kunnen worden afgestoken, dat bedoelde schade ten hoogste op f 200,- mag worden gesteld;

Overwegende dat belanghebbende den Raad niet heeft aannemelijk gemaakt, dat deze punten land onbereikbaar zouden zijn en niet meer kunnen worden afgestoken, noch ook, dat dit land voor het maken van turf niet meer bruikbaar zou zijn tengevolge van het daartegenaan liggen of indringen van zand en dat 200 roeden hierdoor verloren zouden zijn gegaan, zoodat de Raad geen vrijheid vindt de bedoelde schade op meer dan het door den Inspecteur hiervoor erkende bedrag van f 200,- vast te stellen, zijnde de Raad, de argumenten van beide partijen gehoord, overtuigd, dat de geleden schade een bedrag van f 200,- niet te boven gaat;

Overwegende dat op dezen grond het zuiver inkomen mitsdien f 200,- lager dient te worden bepaald, dan de Inspecteur bij de bestreden uitspraak deed;

ad II. Overwegende dat uit de stukken en het ter zitting verhandelde is gebleken, dat de aannemer van den te W gemaakten E-weg van een aantal verveners ter plaatse allereerst het voorkeursrecht verkreeg om zich het recht tot het zuigen van zand uit hun water te verwerven en later, toen het maken van den weg hem gegund was, het recht tot het zuigen van zand verkreeg en dat belanghebbende ter zake van het door hem daarvoor beschikbaar gestelde water

ter oppervlakte van ruim 0,5 H.A. f 572,80 ontving, welk bedrag de Inspecteur tot de belastbare bedrijfswinst bracht;

Overwegende dat belanghebbende wat dit punt betreft allereerst heeft betoogd, dat het hier geldt zoogenaamd "oud water", met betrekking waartoe partijen een betoog hebben gevoerd gelijk reeds onder I aangegeven;

Overwegende dat de Raad op de met betrekking daartoe eveneens onder I aangegeven gronden deze meening van belanghebbende verwerpt, dit water tot het bedrijfsvermogen van belanghebbende in het jaar 1941 rekent en de daarvan door belanghebbende in dat jaar genoten opbrengst van f 572,80 tot de uit het vervenersbedrijf gemaakte winst over dat jaar brengt;

Overwegende dat belanghebbende subsidiair aanvoert, dat rekening moet worden gehouden met de waardevermindering van de perceelen water, waaraan zand is onttrokken, stellende, dat dit water door het zandzuigen van een diepte van 5 meter op een diepte van 25 meter is gebracht en dat daarmee tevens elk uitzicht op drooglegging en deeling in een droogleggingsfonds is verdwenen;

Overwegende dat de Inspecteur in dit verband heeft medegedeeld, dat zoowel vóór als na de ontzanding belanghebbende van het water een opbrengst ontving van f 12,- per H.A., (rente der stuiverbrieven f 10,50 en huurprijs vischwater f 11,50 te verminderen met f 10,- aan lasten) en dat dus de waarde voor belanghebbende niet was verminderd, dat hem voorts bij onderzoek was gebleken, dat de ter plaatse toenemende watersport drooglegging zal tegengaan en dat de mogelijkheid van drooglegging zoo gering is, dat deze mogelijkheid de huidige waarde niet beïnvloedt;

Overwegende dat belanghebbende deze stellingen van den Inspecteur niet gemotiveerd heeft weersproken en den Raad niet aannemelijk heeft gemaakt, dat de betrokken perceelen water tengevolge van bedoelde ontzanding in waarde zijn gedaald;

Overwegende dat uit het vorenstaande volgt, dat de Inspecteur gemeld bedrag van f 572,80 terecht tot de belastbare winst heeft gerekend;

ad III. Overwegende dat de Inspecteur het door belanghebbende aangegeven inkomen voorts heeft vermeerderd met een som van f 4252,74,

daarbij blijkens de overwegingen van de bestreden uitspraak, lettende op de gemiddelde resultaten van overeenkomstige bedrijven in het jaar 1941 en afwijkende van de boekhouding van belanghebbende, waarvan deze bij het berekenen van zijn aangifte was uitgegaan, op grond van in diens kasboek aangetroffen negatieve kassaldi;

Overwegende dat belanghebbende bij de berekening van zijn aangifte ervan is uitgegaan, dat de verhandelde turf hem opbracht f 15247,26 en de Inspecteur dit bedrag stelde op f 19500,-, aanvoerende, dat belanghebbende ongeveer 2300 gespreide roeden verveende en dat de bruto opbrengst per roede kan gesteld worden op f 8,50;

Overwegende dat belanghebbende heeft gesteld, dat hij ten hoogste 200 versneden roeden boekte en dit een opbrengst betekent van omstreeks 2000 gespreide roeden;

Overwegende dat de Inspecteur later op grond van nader door belanghebbende verschaftte gegevens heeft verklaard aan te nemen, dat de opbrengst omstreeks 2014 gespreide roeden beliep en belanghebbende zich tegen dit getal niet verder heeft verzet;

Overwegende dat de Inspecteur desondanks wel het cijfer van f 19500,- wenscht aan te houden op grond van een nieuw systeem van berekening, waarbij hij uitgaat van een groter aantal gewonnen turven, doch de Raad deze wijziging in de berekening niet kan aanvaarden en de Inspecteur ook overigens den Raad niet heeft aannemelijk gemaakt, dat, indien men uitgaat van een opbrengst van 2014 gespreide roeden in plaats van ongeveer 2300, zoals de Inspecteur bij de becijfering van het bedrag van f 19500,- deed, dit bedrag kan worden gehandhaafd;

Overwegende toch, dat de Inspecteur bij vertoogsschrift, uitgaat van een opbrengst van f 8,50 per gespreide roe, welk bedrag door belanghebbende niet gemotiveerd werd bestreden en door den Raad als juist wordt aanvaard;

Overwegende dat dit voor 2014 gespreide roeden een opbrengst geeft van f 17119,-;

Overwegende dat de Raad mitsdien dit bedrag tot grondslag neemt;

Overwegende dat belanghebbende hierop in mindering wil brengen een bedrag van f 1480,12⁵, vertegenwoordigende een vordering, waarvan naar de bewering van belanghebbend in het jaar 1941 de oninbaarheid vaststond;

Overwegende dat belanghebbende op de uitnodiging van den Inspecteur in gebreke is gebleven den naam van den betrokken schuldenaar te noemen;

Overwegende dat de Raad de meening van den Inspecteur deelt, dat bij gebreke van eenig bewijs deze gevraagde aftrek niet kan worden toegestaan;

Overwegend dat belanghebbende voorts heeft gesteld, dat tengevolge van het neervallen van een vliegtuig op zijn terrein in het jaar 1941 door hem schade werd geleden, die hij waardeert op f 300,-;

Overwegende dat echter de Inspecteur heeft ontkend, dat belanghebbende hierdoor op geld waardeerbare schade heeft geleden en de gemachtigde van belanghebbende ter zitting heeft doen blijken dit punt van ondergeschikt belang te achten;

Overwegende dat belanghebbende in ieder geval deze beweerde schade niet heeft aannemelijk gemaakt, zoodat de Raad dezen aftrek niet kan toelaten;

Overwegende dat uit het vorenstaande volgt, dat behoort te worden uitgegaan van een opbrengst van f 17119,- in plaats van f 195000,- gelijk de Inspecteur deed, zoodat op dien grond het vastgestelde zuivere inkomen met f 2381,- behoort te worden verminderd;

Overwegende dat dit inkomen voorts moet worden verminderd met het bedrag van f 200,- hiervoor sub. I aangeduid, derhalve in totaal met f 2581,- en dus moet worden gesteld op f 17273,- verminderd met f 2581,- of wel op f 14692,-;

Overwegende dat de bestreden uitspraak, alsmede de daarbij verminderde aanslag niet in stand kan blijven, doch behoort te worden vernietigd;

Vernietigt de uitspraak, waarvan beroep, alsmede den bestreden aanslag en verstaat, dat aan belanghebbende een aanslag in voormelde belasting wordt opgelegd naar een vastgesteld zuiver inkomen van f 14692,-.

Aldus vastgesteld en besloten in de zitting van den Raad van 4 Maart 1946 door Mr. H.L. Hoogenhuis, Voorzitter, Dr. B.H. de Jongh, lid, en Jhr. Mr. D. Rutgers van Rozenburg, plaatsvervangend lid, in tegenwoordigheid van Mr. C.A. Phaf, Secretaris.

De Raad van Beroep voornoemd,

(w.g.) H. Hoogenhuis,

Voorzitter.

(w.g.) C.A. Phaf,

Secretaris.

Voor afschrift gezonden aan
belanghebbende op 28 Juni 1946.

De Secretaris,